

turul oli. Müüd juhtus üks õnnetus, mis juba mitu kaupmeest ilma oma süüta waeseks on teinud ja weel edespidigi saab tegema. Üks neist rikamatest linnaostjatest kaupmeestest Inglis-maal, kes igal aastal mitu laewa koormat linu meie maalt wõttis, oli bankrotiks (se on: kehwas) jäänud, mis läbi ka üks suurem Nia kontori kaupmees, kelle kätte Willemi poeg oma linad oli müünud, niipalju raha ära kautas, et oma wõlglastele enam ei jõudnud maksta. Üks suur hull teisi kaupmehi, kes Nia rika rahamehega asja ajanud, saiwad enam ehl vähem kahju; aga Willemi poeg, kes lõi oma linad selle peale teinud, et maksu pidi saama, kui raha Inglis-maalt kätte tuleb, kautas oma kõige waranduse ja hulga wõderast raha weel pealegi; nõnda et aru rühes, kus wara ja pood üheskoos äramüüdi, tema wõlaandjad enam ei saanud, kui 20 rubla saea eest. Se on: kellel tuhat rubla oli saada, se ei saanud enam kui kaks sada; kahelja sada läksid tuulde. Se kogemata raske õnnetus, mis kui rahepilwe äkitselt Willemi poea peale langes ja teda ühe hoobiga rikast mehest kehwas oli teinud, ehmatas teda nii rängast, et ta sõnumid saades otskui surku maha langes, aega mööda kül nautuke jälle toibuma hakkas, aga üks käsi ja jalg jäiwad mehel alwatud ja meele mõistus nõdraks. Ta elas kül weel mõne aasta waesel wiisil, kus abitaasa oma näpu-tööga pisut rahakopilaid teenis, tiislar demees ja wanem õde, kes alles tüdrukuga põlwes elas, oma weike töö ja teenistuse palgaga teda nälja küüsi-

peastisid. Paari aasta pärast alwati teda teistkorda, kus surm kolm päewa iljemine tema wiletsa pääwadele otsa tegi. — Kuda ma kuulin, ei ole Willemi wanem tütar ial mehele läinud; teine õde, tiislar emand, elab, ma usun, praegu weel Tallinnas, tema kaswatas ka wenna lapsed, kui nende ema Wene-maale ühe rika mõisniku juures teenistust sai, kus ta laste üle waatas ja omast teenistuse palgast iga aasta osakese Tallinna, laste kaswatamise tarbeks, läkitas. Ehl kül Willemi ise päritud raha kahewõrra oli kaswatanud, lapsed temal häästi õiginend ja auusaks inimiseks saanud, siiski ei olnud tema lapse lapsed mite kopikat suurisa warandusest näinud, waid kõik oli lühikesee aea sees äsna tuulde läinud. Oles Willemi raha asemel kui Jüri päris koha wõtnud ja omast poeast põllumehe kaswatanud, ma arwan, tema lapsed elaksid weel praegu seal koha peal. Käigu ka kui mitu nuhtluse witsa ühe taluperemehe pää üle, wesi ehl tuli, siiski jääb koht iga oma paigale, ja hooletas peremees wõib käsi liigutades ja nõupidades igast kogemata häda kitsikust aega mööda teetada leida, mis teda uue murule juhatab. Põllumehel ei ole midagi kurjemat waenlast, kui arglik meel, mis teda wiletsuse ael nõdraks ja tõntsiks teeb, et kuskilt abi ei oska otsida ega teist teed enesele teha, kui wana tutaw tee kogemata eest kinni oli pandud. Meie Isa taewas, kes pisemale loomakesele, kellest mitu kogonist klaaside abita meie silma ei paista, toitu on loonud ja kõiki elu-üleõpidamise tarwitust etemuretsenud, kinkis inimisele, k-